

Klaus Berntsen: Ved de samvirkende Sogneraadforeningers sidste Møde blev der rettet en meget skarp Kritik ikke blot mod Loven af 20. Marts 1918 om Forbud mod Nedlægn af bestaaende Landbrug og om Indskrænkning i Retten til Udstykning, men mod den Maade, hvorpaa denne Lov blev administreret, idet Administrationen tog alt for lidt, ofte slet intet, Hensyn til de kommunale Raads Indstilling, hvor der forelaa Spørgsmaal om Udstykning. Den nævnte Lov blev givet med det Formaal for Øje, at den skulde bidrage til at hindre den saakaldte Gaardslagtning, der den Gang i saa høj Grad fandt Sted. Man slagtede Gaardene, udstykkede dem og solgte Inventar, Besætning og Korn o. s. v., og den nøgne Jord stod saa til Bebyggelse for Køberne, der havde købt den i dyre Domme. Det var en Udvikling, man i høj Grad maatte beklage. Nu foreligger her et helt nyt Forslag fra det ærede Udvalg, og jeg kan ikke nægte, at det maa være løjerligt for den ærede Minister at se sit Forslag saa aldeles omkalfatret, at der ikke er det fjerneste tilbage af det. Men jeg vil takke Udvalget for det omhyggelige Arbejde, det har gjort i denne Sag, fordi det har udarbejdet et Forslag, der er saa omfattende og saa instruktivt med Hensyn til de Udstykninger, der i Fremtiden efter denne Lov kan finde Sted.

Det, jeg lægger særlig Vægt paa, er imidlertid den Bestemmelse, der findes i Slutningen af Ændringsforslagets § 3, og som lyder saaledes: „Det skal dog være en Betingelse for Meddelelse af Dispensation i Henhold til denne Paragraf, at vedkommende Kommunalbestyrelse vedtager at anbefale, at der gives Dispensation“. Jeg anser det for en meget vigtig Bestemmelse, at Dispensation fra Lovens Bestemmelser ikke kan finde Sted, uden at vedkommende Kommunalbestyrelse har anbefalet Dispensation, og jeg er enig med den ærede Ordfører, naar han saa stærkt urgerede, at en saadan Anbefaling af Dispensation skal gives i et Kommunalbestyrelsesmøde, hvortil der er sket lovlig Indvarsling, og ikke kan ske ved, at Formanden paa egen Haand anbefaler eller nogle enkelte Medlemmer støtter en saadan Ansøgning. Anbefalingen skal foreligge som Resultat af en Drøftelse i det vedkommende Kommunalraad, og dette skal med et Flertal have givet sit Samtykke. Jeg lægger megen Vægt paa, at denne Bestemmelse er kommet ind i Lovforslaget, og ikke mindre

Vægt lægger jeg paa, at den ærede Ordfører saa bestemt har markeret, hvad der er Udvalgets Mening med Bestemmelsen. Jeg har bedt om Ordet særlig for at urgere, at det er et Hensyn, som jeg haaber, Administrationen i Fremtiden vil vaage nøje over bliver overholdt.

Ordføreren (Henningsen): Jeg har været opmærksom paa det Møde, der blev afholdt i Aarhus, og som det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) sigtede til; jeg har læst Referatet fra det meget grundigt, og det er ogsaa for en Del ud fra det der fremkomne, Udvalget har arbejdet. Jeg maa dog sige, at naar det fra Kommunalbestyrelsernes Side er kritiseret saa stærkt, at de Henstillinger, de har gjort, ikke er blevet fulgt, er det netop, fordi der i den gamle Lov ikke fandtes noget Forbud mod Fraskilning. Der var i den gamle Lov alene taget Hensyn til Udstykning, og Udstykning vil sige, at et selvstændigt matrikuleret Stykke deles, hvorimod Loven aldeles ikke forbød, at der fraskiltes særskilt matrikulerede Lodder, og naar Loven ikke forbød en saadan Fraskillelse, var det vanskeligt for Ministeriet at tage dette Hensyn. Men, som jeg nævnedes, første Gang jeg havde Ordet, ude i det praktiske Liv er vi tilbøjelige til at forstaa „en samlet Ejendom“ saaledes, at det er Ejendommen med tilliggende Jord.

Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Aars (Lillelund), at jeg er aldeles sikker paa, at Anken over, at der kun kan udskilles Byggegrunde paa indtil $\frac{1}{2}$ ha, ikke vil faa nogen som helst reel Betydning, idet der i § 3, som det ærede Medlem ogsaa senere gjorde opmærksom paa, staar, at naar Jordernes Værdi betydeligt overstiger, hvad de kan forrente som Landbrug, er Ministeren bemyndiget til uden nogen som helst Anbefaling at tillade en saadan Udstykning, og jeg er sikker paa, at i alle de Tilfælde, hvor der er Tale om Udstykning af Jord til Byggegrunde, vil det være absolut givet, at Jordens Værdi i væsentlig Grad vil overstige det, som Jorden er værd til Agerbrug. Derfor vil Bestemmelsen i § 2 ikke kunne hemme en sund og naturlig Udstykning til Byggegrunde — hvad den selvfølgelig heller ikke skal —, selv om det drejer sig om Byggegrunde paa over $\frac{1}{2}$ ha.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Jeg har kunnet tiltræde det Ændringsforslag, som Udvalget har stillet, saa meget